

THAILÄNDSKA NEE FÖLL
OFFER FÖR TRAFFICKING:

”Jag blev såld som sexslav”

Hör du till en av de tusentals svenskar som firade nyår på en strand i Thailand? Trots att det för oss turister kan kännas som paradiset så är det inte det för alla. Sexindustrin i Thailand växer och **MÄNNISKOHANDELN ÖKAR**. VeckoRevyns reporter har träffat thailändska Nee som under fem mardrömsmånader tvingades sälja sin kropp på en *bordell i Japan*.

AV JOHAN AUGUSTIN FOTO JONAS GRATZER

Redan vid incheckningen på Bangkoks flygplats anade Nee att allt inte stod rätt till.

Namnet i passet var inte hennes, och efter att Nee hade gått genom kontrollen såg hon aldrig passet igen – det togs om hand av de två kvinnor som följt med henne till Japan.

– Vet du vad du ska göra här? frågade kvinnorna Nee, som svarade att hon hade fått jobb på en väns restaurang.

Kvinnorna svarade med hänskratt.

– Nej, du ska jobba som prostituerad och tjäna ihop 1 280 000 baht åt oss (cirka 300 000 kronor, reds. anm.)

Detta var början på ett fem månader långt helvete.

Nee rättar till sitt strama bakåtkammade hår, och fokuserar blicken på gatan utanför. Hon minns den där dagen för tolv år sen som om det var igår. Det var då hon insåg att hennes liv låg i någon annans händer.

– Jag var tvungen att jobba som prostituerad för att överleva, försörja min familj och för att över huvud taget få se mina döttrar igen.

Nees historia tar avstamp i drömmen om en bättre framtid. Hon var fattig och levde med en man som knarkade. Någon var tvungen att försörja barnen som bara var ett och sju år gamla. När Nees granne med övertygelse erbjöd henne ett välbetalt restaurangjobb i Japan valde Nee till slut att packa väskan och åka.

– Jag blev lovad 40 000 baht (cirka 9 000 kronor, reds. anm.) i månaden, och kände att jag var tvungen att försörja mina döttrar och se till att de skulle få ett bra liv, fortsätter

Nee och rättar till sina glasögon bakom datorskärmen på Foundation for womens kontor i Bangkok.

Idag arbetar Nee med organisationen Foundation for women i Bangkok där hon hjälper andra kvinnor som har råkat ut för samma öde.

fotograferades, och bilderna skickades sen hem så att deras anhöriga skulle se att de trivdes bra i Japan. Nee hade enbart utländska sexkunder och fick aldrig en ledig stund – till och med när hon hade mens var hon tvungen att ha sex.

– Vi fick små svampar upp-

Nee tvingades sälja sex till utländska män.

En kvinna som prostituerat sig blir utstött ur den sociala gemenskapen i Thailand.

”OM KUNDERNA SÅG BLOD ÖKADE VÅR SKULD.”

Vill hjälpa andra

I sin bok *Shattered dreams* berättar hon om livet som sexslav i Japan. På bordellen som styrdes av en indonesisk man jobbade Nee tillsammans med en annan kvinna från samma thailändska provins. Trots att de blev utnyttjade sju dagar i veckan och drog in stora summor pengar fick de inte behålla något. Istället kläddes de ibland i vackra kläder,

stoppade som skulle suga upp blodet; om kunderna såg blod ökade vår skuld, berättar Nee och fortsätter:

– Om vi inte gjorde som ägaren sa fick vi stryk – det hände några gånger att han slog oss flera dagar i sträck.

Mardrömmen fick dock ett slut efter fem månader då Nee träffade Nop som senare skulle bli mannen i hennes liv. Hon stötte

på Nop utanför bordellen när han gick förbi på gatan. Efter att de pratat ett tag frågade han henne hur stor skuld hon hade till bordellen och sa att han skulle hjälpa henne att fly. Till en början visste inte Nee om hon kunde lita på Nop, men gav till slut med sig. Med hjälp av Nop och en djärv flyktplan lyckades hon och en väninna ta sig tillbaka till Thailand i september samma år.

Men helvetet var långt ifrån över. I Thailand är prostitution i många fall ett socialt stigma, som fortfarande är djupt rotat i samhället. Trots att Nee berättade sanningen om vad som hade hänt i Japan pratade

byborna skit och gav henne konstiga blickar.

Agenten som hade skickat Nee till Tokyo arresterades, men blev satt på fri fot efter två dagar, eftersom landets rättsväsende lider av korruption. Många vändor med advokater och domare senare är det fortfarande ingen som har blivit dömd. Men Nee ger inte upp hoppet.

– Jag måste fortsätta att kämpa, trots att det tär på krafterna. Jag vill visa andra utsatta kvinnor att de inte ska ge sig.

Sen 2000 har Nee och Nop bott ihop i ett hus i Bangkok, gift sig, fått en son, och Nees senaste projekt är Live our lives – en grupp som består av ungefär hundra thailändska kvinnor som alla har blivit utsatta för människohandel och får hjälp »

Nees kunder var alla utländska män. Hon var tvungen att jobba för att betala tillbaka den stora skuld som hon påstods ha för resan till Japan.

"Angle" jobbar som prostituerad i en karaokebar.

med terapi och stöd.

– Det är många kvinnor som inte känner till sina rättigheter och som vi måste hjälpa i domstol, berättar Nee och klargör samtidigt att den attityd kring prostituerade som hon såg i sin hemby även finns inom den offentliga sektorn.

– Vi måste jobba hårt med att förändra hur poliser och socialarbetare ser på dessa kvinnor. De ser ner på dem som om de är offer för att de själva förtjänar det. De kan säga saker som: "Jaha hur många kunder har du haft idag då?", till våra kvinnor.

Ett annat problem är att Thailands medlemskap i ASEAN (Sydostasiens EU) gör att gränserna öppnas upp allt mer. Det gör att det hela tiden blir lättare att transportera varor, mellan länderna, vilket medför att kvinnor som säljs som sexslavar i allt större utsträckning.

De senaste fem åren har Nee jobbat med att öka samarbetet över gränserna och har haft möten med organisationer från sex av de tio ASEAN-länderna. The Foundation for women kan numera snabbt kontakta hjälporganisationer i olika länder när misstanke om sexhandel finns.

I staden Chiang Mai i norra Thailand finns det många karaokebarer och spasalonger som i själva verket är bordeller. Här arbetar många unga tjejer, ofta runt 15-18 år, med att "massera" kunderna. Några är offer för trafficking, vissa har

Det har gått 12 år sen Nee rymde från bordellen, men hon minns det som igår.

Duean Wongsu på organisationen Trafcord.

"DE FINNS UNGA THAILÄNSKOR SOM VILL TJÄNA SNABBA PENGAR."

fallit offer för konsumtionshetsen.

– Det finns en hel del unga thailändskor som inte inser att det de håller på med är fel. De är beroende av att tjäna snabba pengar till sin konsumtion av dyra prylar. Dessa tjejer vill inte samarbeta med oss, de är offer för globaliseringen och konsumtionssamhället. Det gör det hela till en ännu tuffare utmaning för oss, berättar projektmanagen Duean

Wongsu, på organisationen Trafcord (Anti-trafficking coordination unit) i Chiang Mai.

Trafcord arbetar med en attitydförändring hos denna utsatta grupp, som lätt manipuleras och rekryteras till den thailändska sexmarknaden.

– Vi måste berätta för folk att problemet existerar, alla vet fortfarande inte om det. Först då kan vi göra skillnad, avslutar Duean Wongsu. ■

FAKTA: TRAFFICKING

Minst 27 miljoner människor beräknas vara offer för människohandel varje år runt om i världen. Thailand fungerar som ursprungsland, transitland och destinationsland för män, kvinnor och barn som mot sin vilja blir utnyttjade på denna växande marknad. Thailändska kvinnor skickas till länder som Japan, Sydafrika, Saudiarabien, England och USA.

Thailands regering har genom sin anti trafficking-lag som kom 2008 gjort det lagligt för offren att få bo och jobba inom landet sen de blivit räddade från människohandeln. Lagen säger vidare att all form av människohandel är förbjuden och förövare kan dömas till mellan fyra och tio års fängelse och dryga böter.

VAD KAN JAG GÖRA?

Om du vill engagera dig i antitrafficking-frågor besök exempelvis dessa hemsidor: Natverketmottrafficking.se Ecpat.se